

Arrest

nr. 285 579 van 28 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 december 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1990.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 29 februari 2020. Op 4 maart 2020 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 februari 2022 wordt de verzoekende partij voor een eerste keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal). Ze wordt een tweede keer gehoord op het Commissariaat-generaal op 15 maart 2022.

Op 30 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken, te behoren tot de etnie I(g)bo en Christen te zijn. U bent geboren op [x.x.] 1990 te dorpje Umueze Alaeje, Mbaitoli (government), Imo State. U woonde vervolgens in een huurappartement te Owerri stad, (...) (...), samen met uw beide ouders [D. O.] en [D. A.], twee zussen [C. (C.)] en C. (C.)] en broer [I.] [(I.)]. Ook de dochter van uw oom langs vaderskant (J. D.), genaamd [O.], woonde bij jullie. U ging naar de Katholieke kostschool, meer bepaald een jongensschool genaamd "Sint Paulus (Paul's) International Boys Secondary School", u beëindigde er het vijfde jaar. U was verder een jager en u verkocht vlees. U haalt aan homoseksueel te zijn. Op 09 november 2014 had u afgesproken om uw vriend [A. I.] te ontmoeten in een lokale bar, uitgebaat door de moeder van uw buurman [N.]. Normaal gezien drinkt u niet, doch u besloot daar wel alcoholische dranken te nuttigen. U was vergeten dat u zich in het openbaar bevond en u en uw vriend begonnen intiem samen te dansen. Het was reeds geweten dat uw vriend homoseksueel was, gezien u met hem intiem aan het dansen was, vermoedden de aanwezigen dat ook u homoseksueel was. Uw buurjongen [N.] was toen ook aanwezig, hij begon samen met andere aanwezigen met u en uw vriend te vechten. U en uw vriend wisten te vluchten, doch op 10 november 2014 kwam [N.] samen met twee politieagenten naar uw huis. Uzelf en uw moeder waren toen in het huis aanwezig. U werd naar het politiekantoor, genaamd State CID te Owerri (Okhigwe Road), meegenomen. U weigerde toen toe te geven homoseksueel te zijn, noch wou u uw vriend [A. I.] verraden. U kreeg na dit verhoor een document mee, u mocht dezelfde dag nog vertrekken doch het onderzoek jegens u liep nog – meer bepaald of u al dan niet homoseksueel was, er waren immers geen foto's genomen en er waren aldus geen bewijsstukken voorhanden - en u zou mogelijks nog voor de rechtbank moeten verschijnen, u diende dan ook beschikbaar te blijven en op hetzelfde adres woonachtig te zijn. Uw familie was ondertussen op de hoogte omtrent de reden van uw arrestatie, waardoor ze uw homoseksuele geaardheid te weten kwamen. Op 17 november 2014 kwam de politie wederom bij u thuis langs, u was evenwel niet aanwezig doch uw moeder verwittigde u. U durfde niet naar huis gezien u dan kon worden gearresteerd. U hebt vervolgens uw jongere broer [I.], tewerkgesteld in Port-Harcourt, om geld gevraagd, deze broer wist via zijn baas 500.000 [N.] te bekomen. De baas van uw broer hield zich bezig met rituelen, uw broer [I.] kreeg van uw baas geld in ruil voor het hem bezorgen van menselijke lichaamsdelen, nodig voor deze rituelen. Op een bepaald moment, in 2017, toen uw broer iemand ging doden om lichaamsdelen aan zijn baas te kunnen bezorgen, werd hij op heterdaad betrapt, ook uw broer zijn baas werd hierop gearresteerd. Na het strafrechtelijk proces werden zowel uw broer als zijn baas, in mei 2020, terechtgesteld via ophanging. U vroeg in december 2020 aan uw moeder om u documenten te kunnen bezorgen, ondermeer uw geboorteakte en documenten van de politie, waarop uw moeder – toen woonachtig in Owerri te Nigeria - stelde te zullen proberen via de rechtbank, doch het moeilijk zou zijn gezien uw vader er tegen was. Uw moeder stuurde u in januari 2021 alsnog de gevraagde documenten op, uw vader is hier op zijn beurt achter gekomen, heeft uw moeder voor de schrijn gedagvaard, waarop zij in februari 2021 is overleden. Uw moeder werd vervolgens pas op 05 januari 2022 te Nwangele begraven. U geeft verder nog aan, na de begrafenis van uw moeder in 2022, via uw zus [C.] met uw vader te hebben gesproken. U gaf toen uw ongenoegen te kennen omtrent de dood van uw moeder, uw vader stelde dat u een schande voor de familie was, u was zijn zoon niet meer, dit ten gevolge van uw homoseksuele geaardheid. Ook uw beide zussen – woonachtig in Owerri in Imo State – zijn niet blij met u, zij zijn net zoals uw vader boos op u, u hebt de familie in verlegenheid gebracht, als u zo blijft, dan gaat de naam van jullie vader verloren. [O. D.], de dochter van uw oom Justin en woonachtig te Owerri – stelt dan weer dat u ermee moet ophouden, u moet op een bepaald moment trouwen en kinderen krijgen. Behalve uw aangehaalde homoseksuele geaardheid, vreest u verder bij een terugkeer naar Nigeria dat u zal worden gedwongen om een vrouw te moeten huwen. Ten slotte is uw oom tevens hoofd van het orakel, indien hij zou sterven, zal uw vader – momenteel in (...) woonachtig - zijn plaats moeten innemen. Uw vader is evenwel een Christen en gelooft niet in verafgoding, waardoor u de plaats van uw oom zal moeten innemen. Na de dood van uw vader zal u tevens sowieso – als enige overgebleven zoon - deze plek moeten innemen. U zou evenwel deze plaats niet wensen in te nemen, u zou niet houden van verafgoding. U legt ter staving van onderhavige aanvraag volgende documenten neer: een "Statutory Declaration of Age" d.d. 13 januari 2021 en een originele "Attestation of Birth" d.d. 15 januari 2021; een "Interrogation on a Case of Homosexual – RE: [C. D. 'M']" d.d. 10 november 2014; een "Affidavit of Facts" d.d. 13 januari 2021; een verklaring van "het Roze Huis VZW Antwerpen" d.d. 02 juli 2020, een "Attestation de fréquentation et de suivi" van "Rainbow House" d.d. 13 augustus 2020, een verklaring d.d. 15 oktober 2020 en d.d. 29 oktober 2020 van "Merhaba vzw"; een foto waarop uw vriend [I.] zou staan afgebeeld; een poster omtrent de begrafenis van uw moeder en een foto van een doodskest; een foto van uzelf met uw beide zussen en van uw moeder en uw zus [C.]; een document van "The Nigeria Police – Wanted Person" en foto's van uw broer (ondermeer terwijl hij zou zijn aangetroffen met het vermoorde kind, terwijl hij zou zijn ondervraagd en naar de rechtbank zou zijn gebracht en een deel van een (kranten)artikel d.d. 14 mei 2020 omtrent het proces van uw broer; foto's van uzelf met een zekere

[S.] en [H.] in het opvangcentrum en een foto van uw voorgehouden profiel op Grindr; twee “Court Fines and Fees” d.d. 13 januari 2021 en een DHL enveloppe en uw bankkaart en treintickets.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘persoonlijke vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Immers uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op ‘vervolging’ of op het ‘lijden van ernstige schade’ zou lopen. U verklaarde immers de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen in Nigeria omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Nigeria. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U maakte het evenwel niet aannemelijk als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse geleefd te hebben en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd. Er kan vooreerst het volgende worden opgemerkt. U geeft aan vóór uw asielpprocedure alhier ook in Italië en Frankrijk een asielaanvraag te hebben ingediend (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 1 februari 2022 p. 3, hierna genoemd cgvs 1 p. 3). U stelt immers op 15 mei 2015 vooreerst in Italië te zijn aangekomen, u zou er dezelfde identiteitsgegevens en hetzelfde asielaanvraag hebben opgegeven, uw asielaanvraag zou er evenwel zijn geweigerd, u zou immers een identiteitsdocument van uw thuisland/een bewijs van uw homoseksualiteit/documenten van de Nigeriaanse politie hebben dienen voor te leggen, waar u toen niet in zou zijn geslaagd (cgvs 1 p. 3-4). Ook in beroep zou u er een negatieve beslissing hebben gekregen (cgvs 1 p. 4). Vervolgens zou u op 21 augustus 2017 in Frankrijk een asielaanvraag hebben ingediend, alwaar er u wederom in het kader van uw asielaanvraag om een bewijs van uw seksuele geaardheid zou zijn gevraagd (cgvs 1 p. 4 en zie ook notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 15 maart 2022 p. 24, hierna genoemd cgvs 2 p. 24). Verder zou er u ook zijn gevraagd of u vergaderingen van organisaties voor homo's zou bijwonen, wat u toen zou hebben ontkend, immers indien u iemand nodig zou hebben gehad om u te bevredigen, zou u gewoon uw ding hebben gedaan, u zou niet naar een organisatie zijn hoeven te gaan daarvoor, u zou zelf wel iemand hebben gezocht (cgvs 1 p. 4). U gevraagd of u aldus in Frankrijk zou hebben aangegeven uw land Nigeria omwille van uw homoseksuele geaardheid te hebben verlaten, bevestigde u dit (cgvs 1 p. 4). Gepolst of u in Frankrijk dezelfde redenen zou hebben aangehaald en hetzelfde relaas zou hebben verteld, bevestigde u dit nogmaals, u zou er ook dezelfde identiteitsgegevens hebben opgegeven (cgvs 1 p. 4). U geeft nog aan vervolgens in Frankrijk wederom te zijn geweigerd, u zou er zijn vertrokken alvorens uw beroepsprocedure af te wachten, doch uw advocaat zou u hebben verteld dat u ook in beroep zou zijn geweigerd, dit om dezelfde redenen als voorheen (cgvs 1 p. 5). Uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt – toegevoegd aan uw administratief dossier – blijkt dat u effectief op 07 september 2015 in Italië en op 13 oktober 2017 in Frankrijk een asielaanvraag indiende. In Frankrijk werd uw asielpprocedure volgens onze informatie aanvankelijk op 14 maart 2019 en in beroep op 10 februari 2020 afgewezen. Hoewel u voor het Commissariaat-generaal aangaf in Frankrijk dezelfde verklaringen – waaronder uw identiteitsgegevens en uw homoseksuele geaardheid – te hebben afgelegd, blijkt uit objectieve informatie waarover het Commissariaat beschikt, het tegendeel. Zo verklaarde u, volgens onze informatie, voor de Franse asielinstanties dat u oorspronkelijk van het noorden te Nigeria (cfr. Kire) afkomstig zou zijn, net zoals uw biologische moeder, zij zou evenwel overleden zijn en u zou vervolgens snel na uw geboorte zijn geadopteerd door een zekere [O. D.] en zijn echtgenote [A.]. Dit koppel zou volgens uw verklaringen te Frankrijk twee dochters en één zoon hebben gehad. Op 16 november 2014 zouden volgens uw eigen verklaringen te Frankrijk de broer van uw adoptievader – woonachtig in het noorden alwaar er een oorlog door Moslims gevoerd en op Christenen gericht zou hebben plaatsgevonden

– en zijn zwangere echtgenote door Moslims zijn gedood. Uw adoptiemoeder zou dan ook volgens u hebben gesteld u te hebben gered toen uw biologische moeder zou zijn overleden, uzelf zou van het noorden afkomstig zijn, terwijl mensen van het noorden de familie van uw adoptieouders zouden hebben gedood. U zou dan ook volgens uw adoptieouder(s) naar het noorden dienen te trekken en er uw biologische vader dienen te gaan zoeken, doch u zou Christen zijn en zou dan uw religie dienen te veranderen, wat niet mogelijk zou zijn geweest. U vernoemde in Frankrijk tevens in dit kader een erfeniskwestie. U besloot dan ook volgens uw eigen verklaringen te Frankrijk op 18 november 2014 uw land Nigeria te verlaten. Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u voor het Commissariaat-generaal dezelfde namen – namelijk [O.] en [A.(h) D.] – zou hebben opgegeven, doch ditmaal als zijnde uw biologische ouders en niet als zijnde uw adoptieouders, en u verder geen enkel gewag heeft gemaakt van mogelijke adoptie – of stiefouders (cgvs 1 p. 3). Zo werd er u letterlijk gevraagd of u nog door iemand anders zou zijn opgevoed, waarop u stelde enkel door uw (biologische) ouders (cgvs 1 p. 4). U heeft verder tijdens uw onderhoud voor het Commissariaat tevens geen enkele keer gerefereerd naar een mogelijke link met het noorden van Nigeria, u stelde immers van Imo State afkomstig te zijn, u zou nooit ergens anders zijn geweest, u zou altijd in Owerri (cfr. Imo State) zijn gebleven en u zou nooit elders op bezoek zijn gegaan (cgvs 1 p. 7-8). U voegt tevens in het kader van onderhavige Belgische asielaanvraag een originele “Statutory Declaration of Age” d.d. 13 januari 2021 en een originele “Attestation of Birth” d.d. 15 januari 2021 toe, beiden op uw naam (cfr. [C. D.] geboren op 31 december 1990 te Umueze Alaeje in Mbaitoli Local Government Area of Imo State), waarbij Mevr. [A. D.] v(afkomstig van Umuozu Eziukwu in Nwangele Local Government Area of Imo State) en Dhr. [O. D.] (eveneens van Umueze Alaeje – net zoals uzelf - afkomstig) als uw biologische ouders staan vermeld. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat corruptie in Nigeria een groot probleem vormt, uit de toegevoegde informatie blijkt dat vervalste documenten er zeer gemakkelijk verkrijgbaar zijn (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze door u neergelegde documenten – ter staving van uw identiteit, herkomst en afkomst - dienen aldus ondersteund te worden door geloofwaardige en éénsluidende verklaringen, waar u allesbehalve in bent geslaagd. U ermee geconfronteerd dat u bij de Franse asielinstanties zou hebben verklaard dat uw biologische moeder van het noorden afkomstig zou zijn, er zou zijn gestorven en u zou zijn geadopteerd door [O.] en [A.], ontkent u gewoonweg dit te hebben verklaard (cgvs 2 p. 22). U slaagt er dan ook in eerste instantie reeds allesbehalve in om een duidelijk zicht te bieden op uw werkelijke identiteit, herkomst, leefomstandigheden en familiale situatie, wat nochtans een cruciaal element vormt bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Hierdoor boeten uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek reeds op voorhand aan geloofwaardigheid in. Verder is het ten zeerste opvallend dat u in Frankrijk niet alleen een geheel ander asielrelaas zou hebben opgehangen, doch u daar tevens met geen enkel woord zou hebben gerept over uw beweerde homoseksuele geaardheid en de door u genoemde problemen in dit kader te Nigeria, waardoor u uw land naar uw mening zou hebben verlaten. U met deze bevindingen geconfronteerd, en u aldus gevraagd om welke redenen u in Frankrijk niet zou hebben verteld homoseksueel te zijn, geeft u aan dit wel degelijk in Frankrijk te hebben verteld (cgvs 2 p. 22). U nogmaals verteld dat u dit volgens onze informatie niet hebt gezegd, blijft u bij uw verklaringen dit wel degelijk aldaar te hebben verkondigd (cgvs 2 p. 22). U verteld dat u er zou hebben gesteld dat de broer van uw adoptievader en zijn echtgenote door Moslims zouden zijn gedood, stelde u: “Het heeft te maken met LGBT, wat ik zei in Frankrijk, dit heb ik niet verteld” (cgvs 2 p. 22). U verteld dat de Franse autoriteiten aldus foute informatie aan onze dienst zouden hebben doorgegeven, stelt u dat misschien uw naam met iemand anders zou zijn verward (cgvs 2 p. 22). Er werd toen aangegeven dat vingerafdrukken uniek zouden zijn en dit aldus onmogelijk zou zijn, u stelde toen nogmaals dat u dit aldaar niet zou hebben verklaard (cgvs 2 p. 22). De vaststelling dat u in Frankrijk een geheel ander asielrelaas tentoonspreidde en u er met geen woord repte over uw voorgehouden homoseksuele geaardheid en de door u genoemde problemen in dit kader te Nigeria, maakt dat er reeds ernstige twijfels rijzen over uw beweerde homoseksualiteit. U slaagde er verder allesbehalve in om voor het Commissariaat-generaal aannemelijk te maken als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse te hebben geleefd en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd. U geeft aan op 09 november 2014 te hebben afgesproken met uw (toenmalige) vriend [A. I.], jullie zouden elkaar in een lokale bar ontmoeten (cgvs 1 p. 9). Deze bar zou worden uitgebaat door de moeder van uw buurjongen [N.], u zou eveneens als jager vlees aan deze moeder hebben geleverd (cgvs 1 p. 8). Er zouden aldaar op dat moment veel mensen – zowel mannen als vrouwen – aanwezig zijn geweest, u zou deze mensen niet persoonlijk hebben gekend, uw buurjongen [N.] en vrienden van hem zouden er toen ook bij zijn geweest (cgvs 2 p. 15-16). U beschrijft deze bar als volgt: “Het is een open plaats met dak, ze hebben een aparte ruimte waar ze drank en vlees in steken, mensen die er komen, zitten in een open ruimte” (cgvs 2 p. 16). U bevestigt nogmaals dat de aanwezigen zich aldaar in een open ruimte zouden bevinden, er zou een dak boven deze bar zijn doch er zou geen ommuring zijn, enkel palen zouden het dak ondersteunen (cgvs 2 p. 16). U verklaart verder normaliter niet te drinken, doch u besloot daar wel alcoholische dranken te nuttigen (cgvs 1 p. 9). U stelt vervolgens vergeten te zijn dat u zich in het openbaar zou hebben bevonden en u en uw vriend zouden

intiem samen zijn beginnen te dansen (cgvs 1 p. 9). U verduidelijkt als volgt: "Ze speelden er muziek, er waren speakers, ik was dronken, het was naar mijn hoofd gestegen, ik was vergeten waar ik was, ik begon met [I.] intiem te dansen" (cgvs 2 p. 16). U vervolgt dat u uw vriend [I.] aan zijn heupen zou hebben vastgenomen en op die manier zou hebben gedanst, jullie zouden niet hebben gekust (cgvs 2 p. 16). U stelt dat er nog andere mensen toen aan het dansen zouden zijn geweest, doch het zou niet zo een intieme dans zoals die van u en uw vriend hebben betroffen (cgvs 2 p. 16). Het is evenwel ten zeerste ongeloofwaardig dat u het dermate grote risico zou nemen om, in een open(bare) ruimte/bar zonder enige ommuring, voor iedereen toegankelijk en met op dat moment veel toeschouwers, (als enige) intiem met uw beweerde vriend [A. I.] te gaan dansen. Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen in dit kader wordt gestaafd door uw bewering dat het toen reeds zou zijn geweten dat uw beweerde vriend [I.] homoseksueel was, gezien u met hem intiem aan het dansen zou zijn geweest, zouden de aanwezigen dan ook hebben vermoed dat ook u homoseksueel zou zijn geweest (cgvs 1 p. 9-10). U verklaart immers over uw vriend [I.] het volgende: "Mijn vriend was al eens betrapt in 2013, ze hadden zijn kleren toen van zijn lijf verwijderd. Dit is mijn vriend (cfr. u toont een foto en voegt deze tevens aan uw dossier toe, er staan op deze foto naakte mannen afgebeeld, vastgebonden met touwen, u beweert dat uw vriend ook op deze foto staat), mijn vriend was betrapt met drie andere gasten, vier in totaal, terwijl ze bezig waren, dit is de foto, ze moesten naakt rondlopen in de hele plaats, zijn naam is [I.]. Achternaam is [A.]" (cgvs 1 p. 9). Tijdens uw tweede onderhoud voor het CGVS vertelde u in dit kader het volgende: "Ja 13 januari 2013. Hij ging naar een verjaardag van een vriend, hij had me uitgenodigd, ik zei ik had geen tijd. Na dat feestje was hij zich aan het amuseren met drie andere vrienden, ze waren met vier in totaal. Er waren mensen op dat feest, die geen homoseksuelen waren, [I.] met drie andere jongens, waren bezig iets te doen, diegenen die geen homo waren, hebben ze betrapt, naar buiten gesleurd, kleren verwijderd van hun lijf. Buiten op straat hun kleding verwijderd. Ze hebben hen geslagen. In 2013 ze werden alleen geslagen, niet opgesloten in de gevangenis, vanaf 2014 wel, 2013 was geslagen, ze lieten ze gaan, nadat ze slagen hadden gekregen. Januari 2014 was toen, President Goodluck Jonathan, had een wet voorgeschreven, iemand is homo, opsluiten, als die betrapt is, op heterdaad" (cgvs 2 p. 14). U vult aan dat de toenmalige betrapting van uw vriend – tijdens zijn seksuele escapades - zich in Owerri zou hebben afgespeeld, vervolgens zou uw vriend ondermeer in Imo State, Owerri naakt hebben moeten rondlopen (cgvs 2 p. 14). U gevraagd wie er dan allemaal zou hebben geweten dat uw vriend [I.] homoseksueel was, geeft u aan vele mensen, onder andere uw buurman [N.], deze jongeman zou uw vriend immers hebben gezien toen hij naakt zou hebben moeten rondlopen (cgvs 2 p. 14). Gepolst of het dan ook in uw nabije omgeving zou zijn geweten, dat uw vriend [I.] homoseksueel was, geeft u het volgende aan: "Het was overal dat het geweten was, waarom, als ze vragen rond te lopen, dat was niet op één bepaalde plaats maar naar verschillende plaatsen, dus iedereen kon het zien" (cgvs 2 p. 14). Ook in de omgeving van Egbu Road – aldus uw adres en tevens naar uw mening een plek op amper 15 tot 20 minuten rijafstand van de door u genoemde bar (te Douglas) gelegen (cgvs 1 p. 15 en cgvs 2 p. 15) – zou uw vriend naakt hebben moeten rondlopen: "Ja, waar ze hem ook hebben betrapt, gebracht naar de kant van Egbu Road en overal anders" (cgvs 2 p. 14-15). U gevraagd of uw vriend aldus op vele plaatsen naakt zou hebben moeten rondlopen, stelt u: "Ja. Ze noemen het abominatie, het mag niet gebeuren, ze geloven niet in homoseksualiteit in Nigeria, ze vragen naakt rondlopen, in mijn stam, zuiveren, wordt dat genoemd, zuiveren van het land" (cgvs 2 p. 15). Ook verklaarde u zelf overigens uitdrukkelijk wel degelijk weet te hebben van de homofobe samenleving waarin u zich zou hebben bevonden. Zo gaf u zelf aan dat homoseksualiteit in uw land Nigeria verboden zou zijn, sommige landgenoten zouden zijn geslagen omdat ze homo zouden zijn, kleding zou worden verwijderd, ze zouden worden vernederd voor de mensen hun ogen, dit zou in uw thuisland dan ook met homoseksuelen worden gedaan (cgvs 1 p. 14). Meer nog, u gaf aan dit niet zelf te willen meemaken (cgvs 1 p. 14 en cgvs 2 p. 7). U verklaarde in het kader van uw beweerde vriend [I.] zelfs nog het volgende: "Ik heb hem geadviseerd voorzichtig te zijn, gezien de wet voorgeschreven was, de kans zat erin ook dat ze hem iedere keer zouden lokken, daardoor moest hij oppassen, gezien iedereen wist dat hij homoseksueel was" (cgvs 2 p. 14). U gaf nog aan dat in 2013 homoseksuele mensen alleen zouden worden geslagen, vanaf 2014 zou er onder President Goodluck Jonathan een wet zijn gekomen en zou een homoseksueel worden opgesloten na betrapting op heterdaad" (cgvs 2 p. 14). Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u het dermate grote risico zou nemen om (als enige) intiem met uw beweerde vriend [I.] - in een openbare plaats/bar zonder ommuring met veel voor u onbekende aanwezigen - te staan dansen, dit terwijl volgens uw eigen verklaringen uw voorgehouden vriend [I.] reeds eerder (cfr. op 13 januari 2013 en aldus amper één jaar en tien maanden voor de door u beweerde feiten d.d. 09.11.2014) tijdens het uitvoeren van homoseksuele daden op heterdaad zou zijn aangetroffen en vervolgens naakt naar vele verschillende plaatsen – waaronder plekken op amper 15 tot 20 minuten rijafstand van de door u genoemde bar – zou zijn gebracht, waardoor veel mensen de homoseksuele geaardheid van uw beweerde vriend [I.] reeds zouden hebben gekend. Meer nog, in de bar zou op dat moment eveneens uw buurman [N.] – de zoon van de eigenares – met enkele vrienden aanwezig zijn geweest, [N.] zou volgens uw eigen verklaringen indertijd uw voorgehouden

vriend [I.] hebben gezien toen hij naakt zou hebben moeten rondlopen (cgvs 2 p. 14). U verklaarde in dit kader het volgende: "[N.] wist dat [I.] in 2013 dat probleem had gehad, naakt rondlopen, [N.] zei tegen de mensen van, deze andere gast is ook homo, want hij wist dat [I.] homo was" (cgvs 2 p. 16). U gevraagd om welke reden u zo een groot risico zou nemen, meer bepaald om met uw vriend [I.] – iemand die in uw buurt (en in de ruime omgeving ervan) zou staan gekend als homoseksueel – intiem in een bar te staan dansen, dit in aanwezigheid van vele andere (voor u onbekende) mensen, geeft u het volgende aan: "Het was de drank, het is te wijten aan de drank, daarmee ik trok me niets aan wat andere mensen dachten. Normaal gezien, iedereen kan dansen, maar [I.] was betrappt in 2013, de wet was anders in 2014, anders niemand had zich er iets van aangetrokken in feite" (cgvs 2 p. 17). U ermee geconfronteerd dat u het nuttigen van alcohol als boosdoener aanduidt, doch of u er niet op voorhand over zou hebben nagedacht voorzichtig te moeten zijn indien u met [I.] buiten zou komen, stelt u: "Normaal iedereen weet dat [I.] homo is, en de focus was op [I.], toen ik met hem begon te dansen, mensen begonnen me te verdenken dat ik mogelijks homo was" (cgvs 2 p. 17). U zou verder niet hebben gedacht dat dit zou gebeuren, u zou het niet hebben voorbereid en niet hebben gedacht dat u er zou dansen (cgvs 2 p. 18). U bevestigt met dit antwoord wat reeds eerder werd gemotiveerd, meer bepaald dat de focus wel degelijk op [I.] zou hebben gelegen – gezien hij op dat moment reeds als homoseksueel zou staan gepercipieerd – doch u lijkt er hierbij compleet aan voorbij te gaan dat logischerwijze dan ook de mannelijke vrienden van [I.] hierdoor nauwlettend(er) in het oog zouden worden gehouden, gezien de homofobe Nigeriaanse maatschappij waarbinnen jullie zich zouden hebben bevonden. Dat dit u pas zou zijn beginnen dagen nadat u een intieme dans met [I.] zou hebben uitgeoefend en nadat ook u zou zijn geïdoleerd in dit kader, houdt dan ook werkelijk geen enkele steek. Uw loutere bewering dat de alcohol in casu de boosdoener zou zijn geweest, waardoor u de controle zou zijn verloren, weet nog steeds niet te verklaren om welke redenen u geen afdoende voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen in dit kader. Hoewel het niet geheel onaannemelijk lijkt dat iemand éénmalig (te veel) alcohol zou nuttigen en hierdoor bepaalde ondoordachte handelingen of gedragingen zou stellen, lijkt het dan weer wel ten zeerste ongeloofwaardig dat iemand binnen een homofobe samenleving het risico zou nemen om in het openbaar met zijn reeds als homoseksueel bestempelde vriend in een bar te verschijnen en er – tegen zijn normale natuur in - alcohol te gaan nuttigen met tot gevolg aan controleverlies te gaan lijden, met alle mogelijke gevolgen van dien. Uit uw eigen gedrag blijkt dan ook een flagrant gebrek aan enig risicobesef, deze vaststellingen dragen dan ook alleen maar bij tot de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met [A. I.], de onaannemelijkheid dat u als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse zou hebben geleefd, waardoor de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit reeds in ernstige mate wordt ondermijnd. Hoewel er, gezien de ongeloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen (zie supra, cfr. de intieme dans met [I.] in een bar), ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met [N.] en zijn vrienden in voornoemde bar en uw voorgehouden arrestatie d.d. 10 november 2014 door twee politieagenten van het State CID (cgvs 2 p. 18), kan er voor de volledigheid nog het volgende worden toegevoegd. U verklaarde naar het politiekantoor, State CID te Owerri (Okhigwe Road), te zijn meegenomen (cgvs 2 p. 18). U zou toen hebben geweigerd om toe te geven homoseksueel te zijn, noch zou u uw zogenaamde vriend [A. I.] hebben willen verraden (cgvs 2 p. 18). U zou na dit verhoor een document mee hebben gekregen, u zou dezelfde dag nog hebben mogen vertrekken doch het onderzoek zou nog hebben gelopen – meer bepaald of u al dan niet homoseksueel zou zijn, er zouden immers geen foto's zijn genomen en aldus zouden er geen bewijsstukken voorhanden zijn - en u zou mogelijks voor de rechtbank moeten verschijnen, u zou dan ook beschikbaar dienen te blijven en op hetzelfde adres woonachtig dienen te zijn (ook cgvs 2 p. 19). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u, met een zogenaamd dreigend onderzoek naar uw voorgehouden homoseksualiteit door de Nigeriaanse autoriteiten boven uw hoofd hangend, niet zou hebben besloten om dan reeds uw land Nigeria onmiddellijk te verlaten. U hiermee geconfronteerd, gaf u gewoonweg aan dat ze u zouden hebben gevraagd om te blijven, ze zouden immers een onderzoek voeren (cgvs 2 p. 19). U gevraagd waarom u daarop zou blijven wachten, stelde u dat de politie soms zou zeggen dit te gaan onderzoeken, om het vervolgens dan weer niet te doen en het dossier gewoon op te bergen (cgvs 2 p. 19). U ermee geconfronteerd dat in Nigeria homoseksuele aangelegenheden mogelijks zwaarder zouden kunnen doorwegen en eventueel niet zomaar zouden worden geseponneerd, luidt uw antwoord dat ze geen verdere actie zouden ondernemen omdat ze u niet op heterdaad zouden hebben betrappt (cgvs 2 p. 20). U er vervolgens op gewezen dat u toch pretendeerde dat de politie op 17 november 2014 wederom naar uw huis zou zijn gekomen – waarna u dan wel zou hebben besloten om onmiddellijk uw land te verlaten -, stelt u vervolgens niet te weten om welke reden de politie zou zijn teruggekomen (cgvs 2 p. 20). Gevraagd waarom u dan, gezien u de ware toedracht van dit politieel bezoek niet zou hebben gekend en ze naar uw mening toch geen actie jegens u zouden ondernemen, toch zou zijn gevlucht, stelt u: "Omdat [I.] zei tegen mij, als ik niet vertrek, deze keer ze gaan willen dat ik hem naar voor zal schuiven, of presenteren. Als ik zijn identiteit zou vrijgeven, hij zou ook over mij zeggen dat ik homo ben. Dat zei hij tegen mij" (cgvs 2 p. 20). Gepolst dat u toch niet zeker zou zijn of de politie u zou dwingen om [I.] naar voor te schuiven, geeft u aan dat u de eerste keer

zou hebben ontkend met iemand te dansen, u zou niet weten dat ze zouden terugkomen (cgvs 2 p. 20). Vervolgens bevestigt u ten slotte eigenlijk niet te weten waarom de politie een tweede maal zou zijn langsgesproken, noch dat u [I.] naar voor zou dienen te schuiven (cgvs 2 p. 20). U spreekt aldus uzelf constant tegen, door eerst te zeggen dat de politie een onderzoek naar u zou voeren en u ter beschikking zou dienen te blijven, om vervolgens te beweren dat uw dossier mogelijks zou kunnen worden geseponneerd gezien u niet op heterdaad zou zijn betrapt – waaruit overigens wederom uw ondoorleefdheid over een leven als homoseksueel binnen een homofobe maatschappij kan worden opgemaakt, immers ook een (directe of indirecte) uiting van een homoseksuele liefdesrelatie betreft een strafbaar feit in Nigeria (zie infra) –, om vervolgens dan weer te beweren dat de politie u na een zevental dagen toch weer zou hebben opgezocht, u de ware reden eigenlijk niet zou kennen doch u dan toch alsnog zou hebben besloten om uw land Nigeria definitief te verlaten, dit gezien u mogelijks uw beweerde vriend [I.] naar voor zou moeten schuiven. Men kan overigens logischerwijze niet inzien waarom u en [I.] niet reeds aan elkaar zouden worden gelinkt (als mogelijke homoseksuele partners) in dit kader, gezien [I.] naar uw mening toen reeds door veel personen als homoseksueel zou staan gekend in de (ruime) omgeving en u op een openbare plaats in de aanwezigheid van vele mensen intiem met hem zou hebben gedanst. U blijkt ten slotte ook totaal niet geïnteresseerd in het door u beweerde politieel onderzoek te Nigeria. U immers gevraagd of u nog iets van dit zogenaamde onderzoek jegens u zou hebben vernomen, geeft u aan het niet te hebben gevraagd, u zou het immers aan niemand kunnen vragen, uw moeder zou ondertussen zijn overleden (cgvs 2 p. 20). U ermee geconfronteerd dat deze zaak van 2014 zou dateren en uw moeder pas in 2021 zou zijn overleden, stelt u het volgende: “In feite, als normaal gezien ik terug zou keren, als ze gestopt zijn met het onderzoek ginder, terugkeren, ze gaan dat sowieso her openen, ik kon dat ook onmogelijk aan moeder vragen” (cgvs 2 p. 20). U vult aan: “Ik ben er niet meer, het zijn mijn zaken niet meer, ze gaan niet naar hier komen om mij op te pakken, te arresteren” (cgvs 2 p. 20). Gesteld dat, als er ergens een onderzoek tegen u zou lopen, u daar normaliter toch in zou moeten geïnteresseerd zijn, ontkent u na uw vertrek uit Nigeria u hieromtrent nog te hebben geïnformeerd, of de politie al dan niet nog naar u op zoek zou zijn gekomen (cgvs 2 p. 20). U toont aldus een grote desinteresse in de door u aangehaalde redenen van uw vertrek uit Nigeria, wat wederom de geloofwaardigheid van uw relaas en van uw beweerde homoseksuele geaardheid weet aan te tasten. Uit bovenstaande verklaringen – meer bepaald uw flagrant gebrek aan enig risicobesef, uw ondoorleefdheid over een leven als homoseksueel binnen een homofobe maatschappij en uw desinteresse in de nasleep van de door u aangehaalde redenen van uw vertrek uit Nigeria -, kan aldus geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, een relatie met [A. I.] te Nigeria zou hebben gehad en hierdoor aldaar problemen zou hebben gekend, noch dat u als homoseksueel zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op ‘vervolging’ of op het ‘lijden van ernstige schade’ zou lopen. De ondoorleefdheid over uw leven als homoseksueel binnen een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse, blijkt verder uit uw verklaringen over een zekere Christian, een man aan wie u uw geaardheid zou hebben kenbaar gemaakt. U stelt een oudere man genaamd [C.] (afkomstig uit Imo State en in uw straat woonachtig) al geruime tijd te hebben gekend, u besloot hem op een bepaald moment (in 2004-2005) als allereerste in vertrouwen te nemen en hem uw homoseksuele geaardheid kenbaar te maken (cgvs 2 p. 10). U gevraagd om welke reden u zou hebben besloten om toen aan [C.] uw geaardheid kenbaar te maken, stelt u het volgende: “Het was, ik was aan het worstelen met mijn geaardheid in die periode, ik dacht dat hij een oplossing zou hebben voor mij, om het te stoppen” (cgvs 2 p. 10). U gevraagd hoe u zou hebben geweten dat u hem zou kunnen vertrouwen, luidt uw antwoord als volgt: “Omdat ik hem kende, al lang, ik wist het is niet iemand die snel zijn mond voorbij praat, ik ging bij hem voor advies, om een oplossing te kunnen vinden” (cgvs 2 p. 10). U vult aan: “Ik had gehoopt dat hij met een oplossing ging afkomen, instructies, wat te doen, proberen dat het ging stoppen, als hij zou gezegd hebben dat en dat doen, had ik het geprobeerd”. Gevraagd hoe u [C.] hierover zou hebben aangesproken, hoe u dit gesprek zou zijn begonnen en wat u dan wel precies zou hebben gezegd, geeft u aan naar hem toe te zijn gestapt, u zou hem hebben gezegd gevoelens voor mannen te hebben (cgvs 2 p. 10). Gepolst of u dit dan gewoon rechtuit zou hebben gezegd, bevestigt u dit (cgvs 2 p. 10). U gevraagd of u dan zou hebben geweten hoe [C.] tegenover homo's of homoseksualiteit zou hebben gestaan, geeft u het volgende aan: Ik wist niet hoe hij zich voelde over mensen die van die geaardheid zijn, maar toen ik het hem vertelde, was hij in ieder geval niet blij” (cgvs 2 p. 11). U de vraag gesteld of u het dan niet gevaarlijk zou hebben gevonden, om dit tegen [C.] te vertellen, gezien uw onwetendheid over hoe hij werkelijk tegenover homoseksualiteit zou hebben gestaan, stelt u: “Normaal gezien had hij anders gereageerd, heftig, dan had ik het ontkend, want toen we dat gesprek voerden, waren we met twee, dus alleen” (cgvs 2 p. 11). U stelt ten slotte nog dat [C.] niet blij zou zijn geweest toen u dit zou hebben gezegd tegen hem, hij zou louter hebben aangegeven dat u er met uw ouders over zou dienen te praten (cgvs 2 p. 10). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u een zekere [C.], een oudere man, rechtuit zou hebben benaderd en hem (als allereerste persoon ooit) zou hebben verteld gevoelens voor mannen te hebben, dit terwijl u op voorhand niet de minste informatie zou hebben gehad over zijn visie jegens mensen die homoseksueel zijn geaard en binnen een

Nigeriaanse homofobe maatschappij, louter omdat u een oplossing, advies en instructies zou hebben gewild van hem, om uw gevoelens mogelijks te kunnen doen stoppen. U geeft overigens zelf aan dat [C.] zelf geen homoseksueel zou zijn, wat hiervan een extra risicovolle onderneming maakt (cgvs 2 p. 10). Hoewel u aangeeft dat [C.] van dezelfde straat als de uwe afkomstig zou zijn en u hem al lang zou hebben gekend en deze man niet snel zijn mond zou voorbij praten, wat zou hebben gemaakt dat u deze sprong zou hebben durven wagen, is het toch opvallend dat u zelfs deze man zijn familienaam niet zou kunnen geven (cgvs 1 p. 19 en cgvs 2 p. 10). Overigens geeft u zelf aan dat u niet vaak met [C.] zou hebben opgetrokken en jullie niet veel dingen samen zouden hebben gedaan, deze man zou immers veel ouder dan u zijn, wat te meer maakt dat u allesbehalve een goede inschatting zou hebben kunnen maken voor wat betreft zijn mogelijke reactie jegens uw opbiechting homoseksueel te zijn, laat staan of hij u hierbij zou kunnen helpen of begeleiden (cgvs 2 p. 10). Uw verklaring voor deze risicovolle onderneming, namelijk dat u indien nodig gewoonweg later alles terug zou hebben ontkend, volstaat allesbehalve om te verklaren waarom u zomaar rechtuit tegen een oudere overigens heteroseksuele man – die u klaarblijkelijk toch niet zo goed zou lijken te kennen als u zou voorhouden – uw homoseksuele gevoelens voor de allereerste keer kenbaar zou maken. U wist verder ook uw beweerde (seksuele) relatie met een zekere [M.] allesbehalve aannemelijk te maken. U geeft in dit kader aan, toen u 15 jaar oud zou zijn geweest (in 2005), een eerste maal seksueel contact met een zekere [M.] – woonachtig in Douglas (Owerri) – te hebben gehad (cgvs 1 p. 15). Vooreerst kan er in dit kader worden opgemerkt dat u zich tegensprekt over wie het allereerst kenbaar zou hebben gemaakt homoseksueel te zijn. U immers gevraagd wie er het initiatief zou hebben genomen om seks te hebben, geeft u aan dat dit [M.] zou zijn geweest (cgvs 1 p. 15). Gepolst hoe hij dit dan zou hebben aangepakt, luidt uw antwoord: “Hij zei me dat hij al lange tijd homo is, ik zei ik koester ook gevoelens voor jongens maar wou niet naar de verkeerde persoon gaan. De man, [M.], is niet meer jong, hij is een oudere persoon, via hem heb ik [I.] leren kennen” (cgvs 1 p. 15). Gevraagd naar wat maakte dat [M.] uiteindelijk tegen u zou hebben verteld dat hij homoseksueel zou zijn, geeft u dan weer aan dat u eerst uw situatie zou hebben uitgelegd, alvorens hij zichzelf kenbaar zou hebben gemaakt (cgvs 1 p. 16). U vervolgt: “Ik zei tegen hem dat ik gevoelens had voor jongens. Zoals ik tegen die ene man zei dat ik gevoelens koesterde voor jongens, de man die aanraadde om het tegen mijn ouders te vertellen, zo zei ik het tegen hem, hij zei me dat hij me ging begeleiden” (cgvs 1 p. 16). Gevraagd naar wat maakte dat u dit tegen [M.] zou hebben verteld, stelt u: “Omdat hij close was met mij, we praten soms. Ik heb het hem verteld omdat ik niet wist hoe ik het moest aanpakken” (cgvs 1 p. 16). Gepolst of u niet bang zou zijn geweest voor [M.] zijn reactie dan, ontkent u dit opmerkelijk genoeg, immers indien [M.] dit tegen mensen zou gaan vertellen, zou u dit ontkennen en beweren zoiets niet te hebben gezegd (cgvs 1 p. 16). U vervolgt, stellend dat u iemand zou hebben gezocht die u zou kunnen begeleiden, iemand met wie u iets zou kunnen beginnen (cgvs 1 p. 16). Opmerkelijk genoeg geeft u vervolgens aan dat u voorheen bang zou zijn geweest, waardoor u dergelijk initiatief (tot dan toe) niet zou hebben genomen (cgvs 1 p. 16-17). U stelt aldus enerzijds (in het algemeen) voorheen bang te zijn geweest om initiatief te nemen teneinde uw homoseksuele geaardheid jegens iemand te onthullen, doch anderzijds bij [M.] dan weer niet bang te zijn geweest. U dan ook gevraagd wat zou hebben gemaakt dat u naar [M.] toe wel dat initiatief zou hebben genomen, om uzelf bloot te geven, stelt u het volgende: “Normaal gezien, ik zei het hem, zoals ik vertelde tegen die andere man, in Nigeria het is zo, als iemand te weten komt dat je zoiets koestert, ze kunnen denken die persoon heeft mentale problemen, of is een lid van een sekte. Maar ik heb geen mentale problemen, ben geen lid van een sekte, ik heb het gewoon tegen [M.] verteld, net zoals ik het tegen die ene man verteld had” (cgvs 1 p. 16). U ermee geconfronteerd dat u stelde daarvoor bang te zijn geweest en geen initiatief te hebben genomen, en waarom u het dan bij [C.] en [M.] wel zou hebben gedaan, stelt u eerst nietszeggend bang te zijn geweest dat u zou worden geslagen, om vervolgens aan te geven dat deze mannen close met u zouden zijn geweest (cgvs 1 p. 16). Evenwel blijkt uit uw verklaringen dat u [M.] nog helemaal niet zo lang zou hebben gekend, toen u uw homoseksuele gevoelens kenbaar zou hebben gemaakt. U stelt immers hem ongeveer één maand te hebben gekend en hem in die periode twee keer per week ongeveer te hebben gezien (cgvs 1 p. 15). U tijdens uw tweede onderhoud nogmaals gevraagd wat zou hebben gemaakt dat [M.] voor u de juiste persoon zou zijn geweest, iemand die u zou kunnen vertrouwen, geeft u het volgende aan: “Het zou een probleem worden als ik naar iemand zou gaan en zou zeggen ik wil seks met u hebben. Als je het dan tegen een verkeerde persoon verteld, die geen homo is, dan kan het zijn dat die persoon u vastgrijpt en slaat” (cgvs 2 p. 11). U gevraagd of u dan op voorhand zou hebben geweten dat [M.] homoseksueel zou zijn geweest, ontkent u dit (cgvs 2 p. 11). Gevraagd hoe u dan zou hebben geweten dat [M.] u niet zou vastgrijpen noch slaan, stelt u: Ik heb niet gezegd ik wil seks met u hebben, ik zei gewoon ik heb gevoelens voor mannen, toen zei hij ik ben homoseksueel en ik zal u begeleiden” (cgvs 2 p. 11). U gevraagd of je aldus wel tegen iemand zou kunnen zeggen homoseksueel te zijn, doch niet zou kunnen zeggen seks te willen hebben, stelt u eerst nietszeggend dat u toen op zoek zou zijn geweest naar een oplossing om het te doen stoppen, waarna u wederom weinig zeggend stelt “indien tegen iemand te zeggen wat u zou zijn, en die persoon het zou rond vertellen, u het zou ontkennen” (cgvs 2 p. 12). U verduidelijkt vervolgens: “Normaal gezien als je zegt

ik wil seks met jou hebben, kan iemand doen alsof, van dezelfde geaardheid als jij te zijn, en ik zeg volg me naar mijn woning, intussen als je naar de woning gaat, kan die contact maken, met als gevolg dat mensen op jullie staan te wachten, je komt toe, mensen zijn er en vragen uw kleren te verwijderen, ze weten je bent homo, betraapt op heteraad. Tegen iemand zeggen gevoelens voor mannen, die gaat het doorvertellen, dat kan je ontkennen, dat is anders dan met iemand naar huis gaan" (cgvs 2 p. 12). Uw stelling, meer bepaald dat je binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij zelfs niet zou mogen aangeven als homoseksueel seks met een man te willen hebben, laat staan er homoseksuele daden te mogen stellen, doch je enkel zou mogen aangeven gevoelens voor een man te hebben/homoseksueel te zijn, houdt evenwel geen enkele steek. U linkt immers enig risico in casu louter aan seksueel contact en/of het kenbaar maken ervan, doch u lijkt eraan voorbij te gaan dat de "Same Sex Marriage Prohibition Act (SSMPA) (een wet van januari 2014)" (info toegevoegd aan het administratief dossier) die het huwelijk (en aldus een seksuele relatie) tussen personen van hetzelfde geslacht in heel Nigeria strafbaar stelt, ook elke publieke uiting van een liefdesrelatie (directe of indirecte uiting van een homoseksuele liefdesrelatie) tussen personen van hetzelfde geslacht verbiedt, wat aldus met zich meebrengt dat ook het louter kenbaar maken van homoseksuele gevoelens een risicovolle onderneming blijft binnen dergelijke homofobe context. Overigens blijkt tevens dat de overgrote meerderheid van de Nigeriaanse bevolking vijandig staat tegenover homoseksualiteit. U ten slotte nogmaals gevraagd om welke reden u zou hebben besloten om [M.] te vertrouwen en te zeggen op mannen te vallen, terwijl u zelfs niet eens zou hebben geweten dat [M.] homoseksueel zou zijn noch hoe hij tegenover homo's zou hebben gestaan – u stelt immers dat [M.] op zijn gemak zou zijn geweest toen u bij hem zou zijn geweest, wat er op zijn lever zou liggen, zou u verder niet weten (cgvs 2 p. 12) -, stelt u "Het is begonnen, ik zei ik heb gevoelens voor mannen van hetzelfde geslacht, hij zei direct wat hij was, dat hij homo was", u vult aan dat het een rijpe man zou zijn geweest en hij het zou hebben aangekund (cgvs 2 p. 12). Gezien bovenstaande opmerkingen heeft u dan ook totaal niet aannemelijk weten te maken als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse geleefd te hebben, er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd en er homoseksuele relaties te zijn aangegaan. U heeft dan ook niet weten overtuigen dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij een terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen. De door u neergelegde originele "Interrogation on a Case of Homosexual – RE: [C. D.] 'M' d.d. 10 november 2014, opgesteld door "The Nigeria Police Force" te Owerri in Imo State, weet hier verder niets aan te veranderen. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat dit document in zeer gebrekkig Engels werd opgesteld en aldus in dit kader allesbehalve weg heeft van een officieel document, opgesteld door de Nigeriaanse autoriteiten: "That the Nigeria Police Force received complainant's (cfr. ipv. complaints) from the youths of Imo State that Mr. [C. d.] is into homosexual (gay) (cfr. homosexuality) which is not acceptable in our country". "The police arrested him and was interrogated accordingly (cfr. and he was interrogated) but did not have enough evidence (cfr. but they did not have enough evidence)". "Mr. [C. d.] declined never been into homosexual (gay) activities (cfr. Mr. [C.] declared...)". "Mr. [C. d.] were later free from the police station (cfr. Mr. [C. d.] was later freed...)". "The Nigeria Police Force were still investigating this ase (cfr. The Nigeria Police Force was still investigating this case)". Er kan verder in dit kader nogmaals worden opgemerkt dat corruptie in Nigeria een groot probleem vormt, uit de toegevoegde informatie blijkt dat vervalste documenten er zeer gemakkelijk verkrijgbaar zijn (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit door u neergelegde document weet dan ook bovenstaande niet om te buigen, meer bepaald dat u niet aannemelijk wist te maken als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse te hebben geleefd en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd. De door u neergelegde originele "Affidavit of Facts" d.d. 13 januari 2021, waarbij uw moeder [A. D.] verklaart dat u in 2014 zou zijn beschuldigd van homoseksualiteit en u op 10 november 2014 in dit kader zou zijn aangeklaagd en voor de rechtbank zou moeten verschijnen, waardoor u besloot om uw land Nigeria te verlaten, bevat dan weer een uiterst gesolliciteerd karakter en kan evenmin bovenstaande motivering ombuigen. U voegt verder ook nog volgende documenten toe: een verklaring van "het Roze Huis VZW Antwerpen" d.d. 02 juli 2020, stellend dat u zich zou hebben aangeboden voor een onthaalgesprek rond homoseksualiteit op voornoemde datum; een "Attestation de fréquentation et de suivi" van "Rainbow House" d.d. 13 augustus 2020, stellend dat u deel zou nemen aan hun activiteiten en u uw vrees bij een terugkeer naar Nigeria en uw relatie met [I. A.] zou hebben verteld en er niet zou worden getwijfeld aan uw relaas; een verklaring d.d. 15 oktober 2020 en d.d. 29 oktober 2020 van Merhaba vzw, stellend dat u op deze data aldaar zou zijn langs gegaan in het kader van uw seksuele oriëntatie en u er toen aan een gesprek zou hebben deelgenomen. Deze door u neergelegde (gesolliciteerde) verklaringen kunnen evenwel hoogstens aantonen dat u bij "het Roze Huis", "Rainbow House" en "Merhaba vzw" zou zijn langsgesegaan, doch kunnen verder het voorgaande niet wijzigen. Ook de door u neergelegde foto's, volgens uw eigen verklaringen uzelf met een zekere [S.] en met een zekere [H.], in het opvangcentrum, en de foto van uw voorgehouden profiel op Grindr, volstaan gezien bovenstaande allesbehalve om aan te tonen dat u als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse hebt geleefd

en er uw homoseksuele geaardheid zou hebben beleefd. Betreffende uw verklaringen dat uw broer [I.] in 2017 iemand zou zijn gaan doden teneinde lichaamsdelen, nodig voor bepaalde rituelen, aan zijn baas te overhandigen in ruil voor een financiële vergoeding, hij toen zou zijn betrapt en hij in mei 2020 samen met zijn baas zou zijn terechtgesteld via ophanging – u legt in dit kader een “Affidavit of Facts” d.d. 13 januari 2021 (cfr. waarin uw moeder verklaart dat uw broer in 2017 voor een misdrijf zou zijn vervolgd en in mei 2020 de doodstraf zou hebben gekregen), een document van “The Nigeria Police – Wanted Person” op naam van uw broer [M. I. C. D.] en de vermelding van het “misdrijf moord” en foto’s van uw broer (ondermeer terwijl hij zou zijn aangetroffen met het vermoorde kind, terwijl hij zou zijn ondervraagd en naar de rechtbank zou zijn gebracht, en een deel van een (kranten)artikel d.d. 14 mei 2020 voor-, kan er worden opgemerkt dat u zelf heeft aangegeven dat deze zaak niets met u zou te maken hebben, u roept aldus in dit kader geen enkele vrees in (cgvs 2 p. 21). U stelt ten slotte nog dat uw oom (cfr. broer vaderskant) tevens het hoofd van het orakel (cfr. een Koning aanduiden, dagvaarding indien je iets gestolen zou hebben,...) zou zijn te (...), indien hij zou sterven, zal uw vader – momenteel in (...) woonachtig (cgvs 1 p. 13 en cgvs 2 p. 3 en 22-23) - zijn plaats moeten innemen (cgvs 2 p. 13 en 22). Na uw vader zou het dan weer uw beurt zijn (cgvs 2 p. 13). U zou evenwel deze plaats niet wensen in te nemen, u zou niet houden van verafgoden (cgvs 2 p. 22). Er kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat u hier bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkel gewag van heeft gemaakt. U verklaarde verder toen uitdrukkelijk geen andere problemen met de autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard te hebben gekend (zie “Vragenlijst CGVS” d.d. 11 augustus 2020). Verder blijkt deze door u ingeroepen vrees tevens ten zeerste voorbarig te zijn. Zo geeft u aan dat uw vader in dit kader als eerste aan de beurt zou komen, hij zou het voorstel vervolgens kunnen weigeren of aanvaarden (cgvs 2 p. 22). Uw vader zou evenwel een Christen zijn en zou naar uw mening niet in verafgoding geloven, waardoor hij zal worden vervloekt en zal sterven en u de plaats van uw oom zal moeten innemen (cgvs 2 p. 13 en 22). Na de dood van uw vader zal u tevens sowieso – als enige overgebleven zoon - deze plek moeten innemen (cgvs 2 p. 13). Volgens uw verklaringen zou aldus eerst uw oom moeten overlijden, vervolgens zou uw vader moeten weigeren en/of sterven, waarna u – aldus pas als tweederangs opvolger – uiteindelijk aan de beurt zou komen en hoofd van het orakel zou moeten worden. Deze door u ingeroepen vrees is dan ook uiterst hypothetisch en speculatief en allesbehalve concreet, overigens zou uw vader nog steeds kunnen aanvaarden om hoofd van het orakel te worden, of zou hij alsnog kunnen worden gedwongen deze functie te beoefenen. De door u neergelegde poster, handelend over de begrafenis van uw moeder [A. D.] (cfr. op 05 januari 2022), en de foto van een doods-kist, vermogen hoogstens aan te tonen dat uw moeder is overleden, waaraan niet onmiddellijk wordt getwijfeld. Ook de foto van uzelf en uw beide zussen en van uw zus [C.] en uw moeder, weten verder niets dienstig bij te dragen. Beide originele “Court Fines and Fees” d.d. 13 januari 2021 weten dan weer louter aan te tonen dat uw moeder naar de rechtbank zou zijn gegaan teneinde bepaalde documenten te weten bekomen, terwijl de “DHL enveloppe” enkel staat dat [A. D.] u op 21 januari 2021 documenten zou hebben opgestuurd. U voegt ten slotte nog uw originele bankkaart en originele treintickets d.d. 29.02.2020 van Metz (Frankrijk) naar Luxemburg, van Luxemburg naar Luik en van Luik naar Brussel Noord toe, wat bovenstaande motivering niet weet om te buigen. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation_v11-june-2021 en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 01 februari 2022 en van 15 maart 2022.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat haar nieuwe verklaringen nauwelijks werden onderzocht omwille van haar vorige verklaringen tijdens haar aanvraag in Frankrijk. Ze stelt dat de commissaris-generaal niet voldoende onderzoek heeft gedaan en uitgaat van de reeds afgelegde verklaringen zonder rekening te houden met de nieuwe verklaringen.

Ze brengt vervolgens naar voor dat ze niet op een openlijke manier haar seksualiteit kon exploreren. Volgens haar heeft ze verschillende keren in het interview uitgelegd dat ze haar gevoelens in haar thuisland moest onderdrukken. Ze betoogt dat ze geprobeerd heeft te vechten tegen haar gevoelens maar dat ze er niet in geslaagd is. Ze heeft zelf haar geaardheid aanvaard maar heeft die nooit openlijk beleefd in haar thuisland. Ze kan in Nigeria haarzelf niet zijn zonder een risico te lopen op vervolging, bestraffing, discriminatie en mishandelingen. Ze legt uit dat bij wet homoseksualiteit verboden is en er erg zware straffen op staan, wat ze ook heeft aangegeven tijdens haar gehoor. Ze verwijst vervolgens naar de anti-homo wet van 2014 en stelt dat holebi's sindsdien een nog kwetsbaardere groep geworden zijn en nog meer worden gevisieerd.

2.3. Ze citeert vervolgens artikel 48/4, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet en brengt naar voor dat ze slachtoffer riskeert te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst. Ze wordt als homoseksueel gevisieerd en kan geen bescherming krijgen in haar land van herkomst. Integendeel, ze zal worden vervolgd. Ze vreest voor haar leven en ze wordt er blootgesteld aan de schending van de meest fundamentele mensenrechten, namelijk een recht op lichamelijke integriteit en recht op leven.

2.4. In het licht van het voorgaande vraagt de verzoekende partij dat de Raad de beslissing van het Commissariaat-generaal vernietigt en het dossier terugstuurt naar het Commissariaat-generaal, alleszins de bestreden beslissing hervormt en haar erkent als politiek vluchteling, minstens haar het subsidiaire beschermingsstatuut verleent.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor problemen omwille van haar homoseksuele geaardheid.

5.2. Te dezen dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Dienaangaande wordt benadrukt dat een seksuele geaardheid als asielmotief zich naar zijn aard minder leent voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn aldus de eigen verklaringen van een LGBTQ-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken.

5.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van de verzoekende partij over de beweerde gebeurtenissen die voor haar de aanleiding vormden om Nigeria te verlaten en dat zij haar homoseksuele geaardheid, of dat ze als dusdanig zal worden gepercipieerd bij een terugkeer naar Nigeria, niet aannemelijk maakt, gelet op haar tegengestelde verklaringen in België en Frankrijk, haar flagrant gebrek aan risicobesef, haar niet-doorleefde verklaringen over het leven als homoseksuele persoon binnen een homofobe maatschappij, haar desinteresse in de nasleep van de door haar aangehaalde redenen van vertrek uit Nigeria, haar weinig plausible verklaringen en het feit dat de bijgebrachte documenten in samenhang met de afgelegde verklaringen niet toelaten om anders te oordelen.

5.4. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze verklaringen en de door haar bijgebrachte documenten vinden steun in het administratief dossier, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. De verzoekende partij slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

Waar de verzoekende partij aanhaalt dat haar nieuwe verklaringen nauwelijks werden onderzocht omwille van haar vorige verklaringen in Frankrijk, kan ze niet worden gevolgd. Na een grondige lezing van het administratief dossier kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met alle elementen die door de verzoekende partij naar voor werden gebracht. Dit omvat ook haar verklaringen die ze heeft afgelegd tijdens de persoonlijke onderhouden die hebben plaatsgevonden op 1 februari 2022 en 15 maart 2022. Uit de notities van de persoonlijk onderhouden blijkt dat de verzoekende partij uitgebreid de gelegenheid heeft gekregen om te verklaren over haar gestelde seksuele gerichtheid en de situatie van lhbt'i's in het land van herkomst. In de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat de verzoekende partij haar homoseksuele geaardheid in Frankrijk niet aangehaald heeft, maar haar verklaringen omtrent haar voorgehouden homoseksualiteit worden grondig onderzocht. Bij de beoordeling werd betrokken of de verklaringen consistent zijn en overeenkomen met hetgeen bekend is over de algemene situatie (ten aanzien van lhbt'i's) in het land van herkomst. Er werd rekening gehouden met de eigen ervaringen en persoonlijke beleving van de verzoekende partij met betrekking tot haar seksuele gerichtheid, wat dit voor haar en haar omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor personen met die gerichtheid in het land van herkomst van de vreemdeling en hoe diens ervaringen, ook volgens haar asielrelaas, in het algemene beeld passen. Daarbij werd rekening gehouden met de omstandigheid dat iedere zaak op zijn individuele merites beoordeeld moet worden, zoals terdege blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. De verzoekende partij laat ook volledig na om aan te tonen op welke wijze de commissaris-generaal haar nieuwe verklaringen niet heeft onderzocht of welke verklaringen door de commissaris-generaal niet werden onderzocht. Haar verweer is dan ook niet dienstig en kan in geen enkel opzicht worden aanvaard.

De verzoekende partij stelt verder dat ze voldoende informatie heeft gegeven. Zij blijft in het verzoekschrift echter steken in het louter herhalen van de argumenten die ze reeds tijdens de twee persoonlijke onderhouden naar voor heeft gebracht en, juist en pertinent, beoordeeld geweest zijn door de commissaris-generaal en die hierover uitgebreid motiveert in de bestreden beslissing. Het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen, volstaan echter niet om deze vaststellingen in een ander daglicht te stellen of de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. De verzoekende partij kan dus ook op dit punt niet worden gevolgd.

De verzoekende partij voert terecht aan dat in Nigeria de lhbt-gerichtheid niet wordt geaccepteerd en is dit mogelijk strafbaar. Het is ook een element die de verwerende partij meegenomen heeft in de beoordeling van de geloofwaardigheid van de lhbt-gerichtheid van de verzoekende partij en haar beleving hiervan in Nigeria, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing. Door louter opnieuw naar het wettelijk kader van de behandeling van personen met een lhbt-gerichtheid te verwijzen, te beklemtonen dat homoseksualiteit bij wet verboden is en dat er zware straffen op staan, doet ze geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing die aanleiding hebben gegeven tot de terechte conclusie dat: *“Uit bovenstaande verklaringen – meer bepaald uw flagrant gebrek aan enig risicobesef, uw ondoorleefdheid over een leven als homoseksueel binnen een homofobe maatschappij en uw desinteresse in de nasleep van de door u aangehaalde redenen van uw vertrek uit Nigeria -, kan aldus geenszins worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, een relatie met [A. I.] te Nigeria zou hebben gehad en hierdoor aldaar problemen zou hebben gekend, noch dat u als homoseksueel zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op ‘vervolging’ of op het ‘lijden van ernstige schade’ zou lopen.”* Bovendien heeft de verwerende partij bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekende partij haar verklaringen omtrent haar voorgehouden seksuele geaardheid niet enkel rekening gehouden met de verklaringen van de verzoekende partij die aanleiding zouden hebben gegeven tot haar vlucht uit Nigeria, maar werd ook terdege rekening gehouden met het proces van ontdekking van de gerichtheid en de wijze waarop de verzoekende partij heeft verklaard daarmee te zijn omgegaan. In dit verband werd op goede gronden gemotiveerd dat: *“Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u een zekere [C.], een oudere man, rechtuit zou hebben benaderd en hem (als allereerste persoon ooit) zou hebben verteld gevoelens voor mannen te hebben, dit terwijl u op voorhand niet de minste informatie zou hebben gehad over zijn visie jegens mensen die homoseksueel zijn geaard en binnen een Nigeriaanse homofobe maatschappij, louter omdat u een oplossing, advies en instructies zou hebben gewild van hem,*

om uw gevoelens mogelijks te kunnen doen stoppen. U geeft overigens zelf aan dat [C.] zelf geen homoseksueel zou zijn, wat hiervan een extra risicovolle onderneming maakt (cgvs 2 p. 10). Hoewel u aangeeft dat [C.] van dezelfde straat als de uwe afkomstig zou zijn en u hem al lang zou hebben gekend en deze man niet snel zijn mond zou voorbij praten, wat zou hebben gemaakt dat u deze sprong zou hebben durven wagen, is het toch opvallend dat u zelfs deze man zijn familienaam niet zou kunnen geven (cgvs 1 p. 19 en cgvs 2 p. 10). Overigens geeft u zelf aan dat u niet vaak met [C.] zou hebben opgetrokken en jullie niet veel dingen samen zouden hebben gedaan, deze man zou immers veel ouder dan u zijn, wat te meer maakt dat u allesbehalve een goede inschatting zou hebben kunnen maken voor wat betreft zijn mogelijke reactie jegens uw opbiechting homoseksueel te zijn, laat staan of hij u hierbij zou kunnen helpen of begeleiden (cgvs 2 p. 10). Uw verklaring voor deze risicovolle onderneming, namelijk dat u indien nodig gewoonweg later alles terug zou hebben ontkend, volstaat allesbehalve om te verklaren waarom u zomaar rechtuit tegen een oudere overigens heteroseksuele man – die u klaarblijkelijk toch niet zo goed zou lijken te kennen als u zou voorhouden – uw homoseksuele gevoelens voor de allereerste keer kenbaar zou maken.” En “Uw stelling, meer bepaald dat je binnen de Nigeriaanse homofobe maatschappij zelfs niet zou mogen aangeven als homoseksueel seks met een man te willen hebben, laat staan er homoseksuele daden te mogen stellen, doch je enkel zou mogen aangeven gevoelens voor een man te hebben/homoseksueel te zijn, houdt evenwel geen enkele steek. U linkt immers enig risico in casu louter aan seksueel contact en/of het kenbaar maken ervan, doch u lijkt eraan voorbij te gaan dat de “Same Sex Marriage Prohibition Act (SSMPA) (een wet van januari 2014)” (info toegevoegd aan het administratief dossier) die het huwelijk (en aldus een seksuele relatie) tussen personen van hetzelfde geslacht in heel Nigeria strafbaar stelt, ook elke publieke uiting van een liefdesrelatie (directe of indirecte uiting van een homoseksuele liefdesrelatie) tussen personen van hetzelfde geslacht verbiedt, wat aldus met zich meebrengt dat ook het louter kenbaar maken van homoseksuele gevoelens een risicovolle onderneming blijft binnen dergelijke homofobe context. Overigens blijkt tevens dat de overgrote meerderheid van de Nigeriaanse bevolking vijandig staat tegenover homoseksualiteit. U ten slotte nogmaals gevraagd om welke reden u zou hebben besloten om [M.] te vertrouwen en te zeggen op mannen te vallen, terwijl u zelfs niet eens zou hebben geweten dat [M.] homoseksueel zou zijn noch hoe hij tegenover homo's zou hebben gestaan – u stelt immers dat [M.] op zijn gemak zou zijn geweest toen u bij hem zou zijn geweest, wat er op zijn lever zou liggen, zou u verder niet weten (cgvs 2 p. 12) -, stelt u “Het is begonnen, ik zei ik heb gevoelens voor mannen van hetzelfde geslacht, hij zei direct wat hij was, dat hij homo was”, u vult aan dat het een rijpe man zou zijn geweest en hij het zou hebben aangekund (cgvs 2 p. 12). Gezien bovenstaande opmerkingen heeft u dan ook totaal niet aannemelijk weten te maken als homoseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse geleefd te hebben, er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd en er homoseksuele relaties te zijn aangegaan. U heeft dan ook niet weten overtuigen dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij een terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op ‘vervolging’ of op het ‘lijden van ernstige schade’ zou lopen.”

De verzoekende partij brengt ook verschillende documenten bij. De verwerende partij heeft rekening gehouden met het geheel van de bijgebrachte documenten. Deze motieven laat de verzoekende partij bovendien volledig ongemoeid. Zij blijven dan ook gehandhaafd.

5.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Nigeria, acht de Raad het geheel van de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt Nigeria te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Evenmin maakt ze haar seksuele geaardheid aannemelijk. De motieven van de bestreden beslissing worden bijgetreden en integraal door de Raad overgenomen.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partij.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. De verzoekende partij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Imo, Nigeria, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De loutere beweringen, niet ondersteund door enig gegeven, dat ze riskeert het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing in haar land van herkomst wegens haar seksuele geaardheid en dat ze geen bescherming kan krijgen in haar land maar integendeel zal worden vervolgd omwille van haar geaardheid kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS